

Aenigmatias blattoides

Dipteron novum apterum.

Af

Fr. Meinert.

Den 15. August i dette Aar (1890) fandt Cand. Schlick under en Steen i Geel Skov ved Kjøbenhavn et lille Myrebo af *Formia fusca* og i dette Bo et lille Insekt, som hurtigt bevægede sig i Boets Gange og nær var sluppet bort ned i Jorden. Insektet var ikke en Linie langt, af en caffèbrun Farve og en flad Form; det lignede overhovedet meest en meget lille Larve til vor indenlandske Kakkerlak, *Blatta lapponica*, som netop er meget almindelig i Nordsjællands Skovegne. Ved nærmere Eftersyn af det indfangede, levende, meget livlige Dyr saaes det dog snart, at det ikke kunde være nogen Kakkerlak, og at det maatte være en Flue, var den Anskuelse, som Hr. Schlick allerede paa Fangstedet kom til, og efter mere indgaaende Studium har det ogsaa viist sig, at det maa henvises til Fluernes Orden, omend den ydre Form og Kroppens Bygning nok saameget taler for at føre det andetsteds hen.

Cand. Schlick overlod med den største Forekommenhed mig dette Insekt til videre Studium, og idet

jeg her ikke noksom kan udtale min Tak og Paaskjøn-
 nelse af denne hans Liberalitet, maa jeg paa den anden
 Side meget beklage, at jeg til Undersøgelse kun har
 havt eet Individ i tørret Stand, som tilmed maatte
 skaanes meest muligt; og jeg vilde næppe have vovet
 mig til herefter at publicere mine Undersøgelser af
 denne høist besynderlige Form, hvis jeg havde kunnet
 haabe, ved at vente i kortere eller længere Tid, at faae
 større Materiale. Det følger af sig selv, at jeg saavel
 som Hr. Schlick gjentagne Gange have søgt efter Dyret,
 men forgjæves; men det er mit Haab, at Andre, som
 maatte læse denne lille Afhandling, kunne være heldigere
 i deres Bestræbelser, og i dette Haab maa jeg søge Be-
 rettigelsen til allerede nu at publicere mine Iagttagelser
 og systematiske Betragtninger; thi derom er jeg over-
 beviist, at et fortsat Studium af rigeligere Materiale
 snart vil om ikke i alt formeget corrigere, saa dog i
 mange Maader fuldstændiggjøre denne min Undersøgelse.

Idet jeg nu skal gaae over til at give en Definition
 paa den nye Form, skal jeg kun bemærke, at denne er
 saa aparte staaende, at det er vanskeligt at afgjøre,
 hvilke Characterer der have Slægts-, og hvilke der have
 Arts-Betydning; ja, nogle af dem ville maaskee ogsaa
 vise sig at have Betydning af Familie-Characterer. Jeg
 har derfor ordnet Charactererne i tre Grupper efter den
 Betydning, som jeg har troet at kunne tillægge dem.

Aenigmatias blattoides

n. gen. et sp.

*Caput magnum, liberum, antennis atque trophis
 ad similitudinem Phoridarum factis.*

*Thorax nullus discretus, annulo primo corporis
 cum secundo concreto, annulo secundo maximo atque
 annulis sequentibus ceteris liberis, imbricatis; tum alæ
 tum halteres desunt.*

Abdomen annulis quinque, liberis compositum.
Pedes graciles, unguibus tenuibus, ad similitudinem Phoridarum factis.

Oculi sat magni, laterales; ocelli nulli.

Antennæ breves, disciformes, seta dorsali, perlonga, nuda, articulo basali setæ obscure bipartito.

Palpi maxillares biarticulati, leviter clavati, setosi.

Proboscis minima, labellis evanidis.

Femora antica permagna, disciformia; femora posteriora conica.

Abdomen compressum.

Brunneus vel fusco-piceus, obscure argenteus, pilis parvis in series transversas, in margine annulorum majoribus, vestitus.

Long. 1,5 m. m.

Abdomen var stærkt sammentrykket, baadformigt, dybt og bredt furet i Midtlinien. Noget Mærke af Bagkroppens Leddeling saaes ikke her, og Siderne syntes at være dannede af Bindehud, saa at det Hele nærmest havde Udseende af en Opsvulming af Bagkroppen, jfr. Tav. IV, Fig. 2. Forudsat at dette Bygningsforhold er normalt for Dyret, ligger det nær at bringe det i Forbindelse med Forplantningen.

Det meest forbavsende ved denne nye Flue er ikke, at den mangler Vinger og Halteres, for det gjør ogsaa andre Fluer, omend kun ganske enkelte; men det at Thorax, langt fra at være reduceret, er voxet i Størrelse overfor Bagkroppen, og at dets Ringe have fri Bevægelighed mod hinanden (hvad enten man vil sige, at de have bevaret Bevægeligheden, eller at de have antaget den, samtidigt med at Vingerne faldt bort) det er, saavidt

jeg veed, enestaaende blandt Diptererne. Dog for bedre at forstaae Betydningen af dette Bygningsforhold, ville vi betragte nogle af de andre Fluier med manglende Vinger (og Halteres) for at see, hvorledes denne Mangel indvirker paa eller staaer i Forhold til Bygningen af Thorax.

Ligesom hos de to andre Ordner med udpræget Flyveevne, Hymenoptererne og Lepidoptererne, er det det forreste Par Vinger, som hos Diptererne er blevet eller bevaret som det egentlige Flyveredskab, hvorfor det ogsaa er anden Kropring, som danner Thorax's Kjerne, hvortil saa fortil første og bagtil tredje og fjerde Kropring slutte sig, dannende tilsammen en afsondret Brystkasse, Thorax. Hos Diptererne træder nu andet Par Vinger ikke blot tilbage som Flyveredskab, men de forsvinde endogsaa. Jeg veed vel, at den gamle Anskuelse, at Bagvingerne erstattes af eller omdannes til Svingkolber, Halteres, atter synes at være bleven den herskende, men jeg seer ingen Grund til hos Diptererne at opgive Forestillingen om et Segmentrum mediale, som da her foruden det sædvanlige store Par Spirakler som særegne Organer bærer Halteres. At Halteres ingen Betydning har for Flugten er om ikke af andet tydeligt deraf, at de ofte bevares, selv om Vingerne reduceres eller heelt falde bort, medens hos de to før nævnte Ordener Bagvingerne forsvinde først eller reduceres jævnsides med Forvingerne.*)

Ligesom nu Diptererne blandt alle Insekter ere de meest udprægede Luftdyr, saaledes forekommer ogsaa

*) Det gaaer dog ikke an at slutte heraf, at Halteres ikke kunne svare til eller være omdannede Vinger, da de, selv om de oprindeligt skulde have været Flyveredskaber, dog forlængst have mistet Evnen hertil og faaet anden physiologisk Betydning, som vel maatte have kunnet bevaret dem, selv naar Insektet mistede sin Flyveevne eller Brugen for denne.

i denne Orden de færreste Exempler paa vingeløse Former blandt Imagines. Det er navnlig blandt Pupiparerne, at de forekomme (*Melophagus*, *Braula*, *Nycteribierne*), og ellers kun spredt som *Chionea araneoides* og *Epidapus venaticus*. I det Følgende skal jeg vise, hvilken Indflydelse Flyveevnens Reduction har paa Flyveevnens Sæde, Thorax.

Hos Pupiparerne er det Parasitismen, som optræder som Hovedfactor, og som ofte gjør Flugten meer eller mindre unødvendig. Behøve de Vinger for at finde deres Vært, og forlade de dernæst ikke denne, kastes eller rettere brydes Vingerne af ved Roden, saasomt de have naaet deres Bestemmelsessted (*Lipoptenus cervi*); have de derimod slet ikke Brug for Vinger, og kan Imago let faa fat i sin Vært, udvikles Vingerne slet ikke. Det følger af sig selv, at i første Tilfælde udvikles Thorax normalt, ligesom hos Termit- og Myre-Dronningerne, som jo ogsaa sætte Vingerne til efter deres Bryllups Flugt; hvorimod der i det andet Tilfælde ikke skal skaffes Plads til Flyvemusklerne selv eller disses Tilhæftningsprocesser, og den nu unødvendige Bøielighed i Skelettet afløses af en ved Thoraxdelenes Sammensmeltning fremkommen Fasthed. Man sammenligne atter her de nævnte Dronninge-Insekters Thorax med Arbeidernes.

Den første egentligt vingeløse Dipter, som vi skulle see lidt paa, er *Melophagus ovinus*. Her er Thorax virkelig reduceret, idet Mesonotums Scutum er i Forhold til de nærstaaende, vingede Slægter meget kort og smalt, og Scuteltum meget lille.

Braula coeca, som vi dernæst komme til, fortjener i mange Henseender en nærmere Undersøgelse, og da vor Kundskab til dette forunderlige Dyr er høist mangelfuld, vil jeg benytte Leiligheden til at berigtige Anskuelsen af et Par af de vigtigste Bygningsforhold uden

her nærmere at gaae ind paa Dyrets hele Bygning, hvor tillokkende en saadan Undersøgelse end vilde være. Men først maa jeg udtale min bedste Taksigelse til Hr. Edmund Reitter i Mödling ved Wien for den Forekomsten, hvormed han skaffede mig Dyret til Undersøgelse i udmærket Stand, vel bevaret i Spiritus*).

Det er i Aar accurat Halvandet Hundrede Aar siden Réaumur i sine *Mémoires pour servir à l'histoire des insectes*, V. Pl. 38, Fig. 1—3, gav den første, rigtigt nok meget uheldige Afbildning af Dyret, seet fra forskellige Sider. Dog Beskrivelsen, l. c. p. 712, var i al sin Korthed endnu uheldigere, ja reent vildledende, og jeg skal blot anføre, at han betragter Antennernes sidste Led som Øjne («on peut soupçonner que ces deux tubercules sont les yeux de l'insecte»), at han siger om Thorax: »Après la partie antérieure (∩: Hovedet), sont trois anneaux bien marqués, de chacun desquels part une paire de jambes»; og at han beskriver Fodens Bygning ved at sige om den, at »Le pied. . . forme une espèce de palette bordée au moins de trois à quatre crochets« (Afbildningen af Foden, Pl. 38, Fig. 4, er meget mislykket.**)

*) Det kan maaske tjene nogle af mine Læsere til Morskab, andre til Advarsel at høre, hvorledes det gik mig, da jeg efter et Salgscatalog fra Giam Battista Novak, Spalato i Dalmazia, bestilte 10 Stykker af *Braula coeca*. Jeg fik ganske rigtigt sendt til Kjøbenhavn et Stykke *Canna*, mrkt. *Braula coeca*, men da jeg lykkeligt og vel havde betalt Portoen og Dyrene, viste det sig, at de 10 i Røret gjemte Dyr ikke var den be-gjærte Dipter, men Larven til en Bille, sandsynligviis *Meloë variegata*, der jo ogsaa kan findes paa Honningbien, men iøvrigt naturligviis er »toto coelo diversa« fra den, saaledes som Nitzsch udtrykker sig om disse to Dyrs Forskjellighed.

**) Fremstillingen overhovedet er saa uheldig, at ikke blot Geoffroi men ogsaa Fabricius have betragtet den som en Midde, idetmindste henfører Geoffroi, *Hist. abreg. d. Ins. II. p. 623* (1762)

1818 opstillede Nitzsch i »Die Familien und Gattungen der Thierinsekten, Mag. d. Entom., udg. af Germar og Zinken, III. p. 314, Arten under Navn af *Braula coeca*. Af den temmelige udførlige Diagnose maa fremhæves, at de to yderste Led af Antennerne betragtes hvert som en rudimentær Antenne (»Ergo antennarum rudimenta quattuor«), at Thorax kaldes *bipartitus*, hvilket nærmere forklares saaledes, at begge dets Segmenter ligne meget Kroppens Segmenter, at Abdomen siges at bestaae af kun 4 Segmenter, og at sidste Fodled beskrives som kamdannet (»infra aculeorum serie transversa pectinato«). Til disse fire Punkter skulle vi senere komme tilbage.

Efter Nitzsch har Achilles Costa 1845 skrevet »Storia completa dell'Entomibia Apum Costa (nuovo genere d'Insetti ditteri) e su i danni che arreca alle api da miele, Atti d. Real. Instit. d'Incorag. VIII. p. 18. t. I, men denne Afhandling har jeg ikke kunnet skaffe mig til Eftersyn. Heller ikke Afbildningen i Ahrens Fauna Insectorum Europæ, fasc. 6, har jeg kunnet see efter.

Senere har Lucas, 1850, skrevet en lille Afhandling om dette Insekt, »Observations sur la *Braula coeca* Nitzsch«, Ann. soc. Entom. Fr. 2. sér. VIII. Bull. p. LXVII—LXIX, men den er uden synderlig Værdi, og Lucas støtter sig i alt Væsentligt paa Nitzsch (»dont les caractères ont été parfaitement exposés par M. Nitzsch«, l. c. p. LXVIII).

Langt betydeligere er Eggers »Beiträge zur bessern Kenntniss der *Braula coeca* Nitzsch, Verh. zool. bot. Ver. in Wien. III (1853). p. 401—408. Egger retter

og Fabricius fra *Systema Entomologiæ* p. 814 (1875) til *Systema Antliatorum* p. 362 (1805) stadigt Réaumurs Text og Afbildning eller Afbildning alene som Synonym til Linnés *Acarus gymnopteronum*.

ogsaa de tre af Nitzsch Hovedfeil, at der skulde være 4 rudimentære Antenner, at Thorax skulde bestaae af 2 Segmenter og Bagkroppen kun af 4, men han lader den om det sidste Fodled blive ved Magt, idet han siger om det, at det er »mit einer Querreihe von Zähnen besetzt«, l. c. p. 405.

Paa Tavl. IV Fig. 6 og 7 har jeg givet en Afbildning af hele Dyret og af en af dets Fødder, og jeg skal nu fremhæve følgende Punkter:

Øinene rudimentære, Biøine mangle.

Nitzsch siger vel: »Oculi et ocelli nulli«, og heri samstemmer Egger, men jeg har paa hver Side af Hovedet bag og næsten skjult af Antennerne fundet en oval, hvælvet, lys Plet eller Felt, som jeg tyder som et rudimentært Øie.

Antennerne toleddede, indsænkede i en Grube.

Jeg tæller kun 2 Led i Antennen, medens Egger har 3; sandsynligviis er Eggers tredie Led kun den gennemskinnende Fortykkelse af Antennegrubens Rand, der hvor Antennen udgaaer fra. Nitzschs Paastand om 4 Antenner er, som man a priori kunde vide, urigtig, og er naturligt fremkommen derved, at han har seet Antennernes Led rage jevnside ud af Antennegruben, som de ligge paalangs i, og da han ikke har seet Leddenes tynde centrale Forbindelse, har han anseet den dybe Indsnøring for Adskillelsen mellem hans Antennepar. Iøvrigt kalder Egger Antennens Endebørste for en »steifhaarige Endborste«, men dette Udtryk er ikke adæquat for den brede, flade, i mange haarfine Processer udløbende Børste.

Thorax dannes af een Ring; Bagkroppen af 5 Ringe.

Réaumur lod Thorax bestaae af 3 Ringe, Nitzsch af 2 og Egger af 1 Ring. Réaumurs Afbildninger giver Bagkroppen snart 3, snart 6 Ringe (i Texten omtales

Antallet ikke). Nitzsch har 4 og Egger 5 Ringe. Nitzsch og Egger have talt lige mange Ringe i Kroppen, men Forskjellen mellem dem er den, at medens Nitzsch regner 2 af disse til Thorax, tildeler Egger dette Parti af Kroppen kun 1 Ring. Jeg maa heri samstemme med Egger, saaledes som det i det Følgende nærmere vil blive viist.

Vinger og Halteres mangle.

Herom ere alle Forfattere enige.

Kløerne ere brede, stærkt kamdannede.

Paa Tav. IV Fig. 9 har jeg fremstillet Enden af sidste Tarseled med Kløerne. Det vil heraf sees, at Foden ender paa sædvanlig Maade med et Par Kløer, kun at disse ere usædvanligt kraftige og kamformigt udskaarne i en tæt Række af Tænder. Naar Kløerne trækkes tilbage ind under Tarseleddets Bagrand, seer man kun Tandrækken, som da synes at udgaae som en Kam af stærke Tænder paa selve Tarseleddet. Sees dertil Foden fraoven, ville de fleste af disse Tænder skjules af Foden og kun nogle stikke frem paa Siderne, jfr. Fig. 7. Paa denne Maade forklares ikke blot Réaumurs Udsagn om de faa Kroge, i det Høieste 3—4, men ogsaa Nitzschs og Eggers om den længere Kamrække af Tænder. Fra Kløernes Bagside henimod disses Rodende udgaaer et kølleformigt Legeme, som er besat med talrige, fine Chitintænder. Til Empodium og Heftelapper seer man ikke noget.

Vi komme nu til Thorax, som navnlig interesserer os ved denne Undersøgelse, og maa strax fremhæve, at dette er meget lille, tilsyneladende kun bestaaende af en enkelt Ring, fra hvis Underside alle tre Par Been udgaae. Denne Ring er ikke blot vel adskilt fra Hovedet fortil, men ogsaa fra Bagkroppen bagtil, men dog med den Forskjel, at medens det meget let kan skilles fra Hovedet, er det nøie forbundet med Bagkroppen.

Nitzsch regner vel ogsaa den følgende Ring med til Thorax, men for det Første kan bageste Par Been ikke siges at udgaae fra denne Rings Sternaldeel, og for det Andet viser Ringens Forhold til den følgende Ring, dens taglagte Forbindelsesmaade, at den hører med til og udgjør første Ring af Bagkroppen. Sammenligne vi dernæst Thorax hos Braula med samme Parti af Kroppen hos de nærmest staaende vingede Former blandt Pupiparerne, da see vi bedst, hvorledes det her er blevet reduceret, hvor stærkt det er taget af i Størrelse, og hvorledes de enkelte Stykker, Ringe og Dele af Ringe, som hos de vingede nærstaaende Dyr sammensætte Thorax, her ere formindskede og sammensmeltede, alt gaaende til paa samme Maade som hos Myrernes vingeløse Former, Arbeiderne, saaledes som jeg allerede før i denne lille Afhandling har mindet om. Iøvrigt vil man endnu kunne finde Spor til Sondring mellem Brystets anden og tredie Ring, idet Thorax er kjendeligt indsnøret paa Midten; til første Ring er der derimod ikke Spor tilbage, men denne Ring er jo altid meget tilbagetrædende hos alle Dipterer, som ogsaa hos Hy-menopterer og Lepidopterer.

Den anden Hovedgruppe af Pupiparerne, Nycteri-bierne, ere gjennemgaaende uvingede, og Manglen af Vinger paa den ene Side, de overmaade kraftige Been paa den anden Side have ogsaa efterladt de tydeligste Mærker i Bygningen af Thorax. Thorax er da heelt fladtrykt og er, saa at sige, kun blevet Sternal- og Pleuraldeel; af de tre enkelte Sternaldele er det den tredie, Metasternum, som her har taget Magten og blevet langt større end anden, Mesosternum, medens Prosternum som sædvanligt har holdt sig meget lille; Notum er indskrænket til en i Midten af Thorax's Overside liggende Plade eller til blot en Chitinramme med hudet Mellemstykke. Dog Adskillelsen mellem Thorax og

Abdomen er meget tydelig og endnu mere accentueret end hos de andre Pupiparer. Det vilde være høist interessant ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal at kunne undersøge nærmere den af Westwood, Introd. Entom. II. p. 586 Anm.*), omtalte vestindiske Nycteribi-Art med korte Vinger og see, hvorvidt Omdannelsen af denne Arts Thorax var naaet.

Her skulle vi ogsaa kortelig omtale den Flue, som Egger omtaler og afbilder i sine »Beiträge zur bessern Kenntniss der Carnus hemapterus, Nitzsch, Verh. zool. bot. Ver. in Wien. IV. (1854) p. 3—7. t. II. f. 7—9, og som Schiner omtaler i Fauna Austriaca. Diptera. II. p. 334, under Navn af Cenchridobia Eggeri.***) Fluen udmærker sig ved sine meget stærk afstumpede, til Flugt ubrugelige Vinger. Thorax er da ogsaa overensstemmende med Flyveevnens Bortfalden ganske lille, ikke stort større end Hovedet, og af Form næsten kuglerundt.

Af bekendte vingeløse Former komme vi dernæst til *Chionea araneoides* Dalm. og *crassipes* Bohem., hvilke to Arter vel nærmest maae betragtes som vingeløse Tipulider. De mangle aldeles Vinger, men have

*) Westwood, Introd. Entom. II. p. 586, siger om dem: »They have neither wings nor balancers«, uagtet han paa den foregaaende Side i Anmærkningen har erklæret, at *Melophagus ovinus* og *Chionea venatica* vare de eneste Dipterer, som han vidste, manglede Halteres. I Virkeligheden findes vel Halteres hos de fleste om ikke hos alle Nycteribier, om de end kunne være meget lidet fremtrædende, siddende eller rudimentære.

***) Da Schiner anseer Nitzsch's *Carnus hemapterus* for at være forskjellig fra Eggers Art af dette Navn, skal jeg citere, hvad Nitzsch, l. c. p. 306, siger om Thorax hos sin Art: »Thorax subteres, alarum brevissimis rudimentis, volatui ineptis, interdum ala singula longiori, attamen debili, flaccida marcescente. Scutellum latum, breve, postice rotundatum. Halteres breves capitati.«

saavel Vingeskjæl som Halteres, og Thorax er vel adskilt, om end forholdsviis noget lille, og Sømmene mindre tydelige end hos Tipuliderne i Almindelighed.

Endeligt have vi *Epidapus venaticus* Hal., som sandsynligviis ikke er forskjellig fra den allerede af De Geer omtalte og afbildede *Tipula atomaria*, Mém. p. serv. à l'hist. d. ins. VII. p. 602 t. 44. f. 27—28. Den mangler, som allerede før omtalt, baade Vinger og Halteres, men staaer iøvrigt i sin Bygning Sciarerne saa nær, at den endogsaa ofte kun er anseet for Hunnen til en eller anden Art af denne Slægt. Thorax er ogsaa vel udviklet, omend noget sammentrykt bagtil, og vel adskilt fra Bagkroppen.*)

Efter saaledes at have gennemgaaet en Række af vingeløse Dipterformer og seet, hvad Indflydelse Tabet af Vinger har havt paa Thorax's Udvikling, skulle vi nu ogsaa betragte Thorax hos den nye Form, *Aegnimatias blattoides*, og see, hvorledes det forholder sig her, om ogsaa en lignende Reduction finder Sted her. Hvad der da hos *Aegnimatias* først træder os i Møde er

*) Det er morsomt at see, paa hvilken naiv Maade Goeze i sin tydske Oversættelse af De Geers Memoirer, VII p. 215, søger at undgaae den Vanskelighed, som Manglen af Vinger volder i Fluernes System. Han troer at kunne slippe ved en saalydende Anmærkning: »Wie sollte es aber zugegangen seyn, dasz diese Tipula ohne Flügel gewesen? Der Verf. hat davon nichts weiter erwähnt. Entweder hat sie solche am Lichte verloren. Doch würde er in diesem Falle die Spuren davon gesehen haben. Oder sie ist als eine *Miszgeburt* zu betrachten. Eine eigene besondere Art würde ich nicht daraus machen, weil davon keine weitere Erfahrungen vorhanden sind«. Arten er iøvrigt meget sjelden, men foruden i Sverrig er den fundet saavel i England som i Tydskland, og for en halv Snees Aar siden er den ogsaa truffet i Saltdalen i Norge, saaledes som J. Sahlberg nyligt beretter, Entom. Tidsskr. 11. Aarg. 3. H. p 127.

den Mærkelighed, at *Thorax langtfra at være forholdsviis lille er meget stort*, altsaa modsat af, hvad vi træffe hos alle de andre vingeløse Fluer. Men endnu forunderligere er det, at *Thorax langtfra at være smeltet sammen er mere adskilt i sine Ringe, og at disse Ringe ikke støde til hinanden med Sømme, men at de ere taglagte og danne tilligemed Bagkropsringene en fortløbende Række af taglagte Ringe* 3: *Thorax er ikke her adskilt som en særegen afsondret Deel af Insektets Krop*. Men idet Thorax's Bygning fjerner sig ikke blot fra Diptererne, men ogsaa fra de øvrige Insekter med fuldstændig Forvandling, nærmer den sig mere til Larvernes eller overhovedet til Insekter med ufuldstændig eller ingen Forvandling.

Naar der sees bort fra Hovedet, er der blandt danske Insekter intet Dyr, som i Habitus kommer *Aenigmatias* saa nær som en ganske spæd Kakkerlak, men af fremmede Insekter kan jeg som end mere lignende i Habitus eller Kroppens Bygning anføre *Myrmecophila* (*Sphaerium*) *acervorum* Panz. Dog er der den meget væsentlige Forskjel, at medens hos *Blatta* og *Myrmecophila*, ligesom overhovedet hos Larver og Insekter med ufuldstændig Forvandling, første Krop eller Thoraxring er meget stor, ja ofte den største af alle Ringe, saa er hos *Aenigmatias* paa god Flue-Maner første Brystring meget lille og sammenvoxet med anden Ring. Et andet væsentligt Træk, hentet fra Dipterernes Orden, er det ringe Antal af tydelige Bagkrops Ringe.

Maa man nu altsaa indrømme, at vor Flue i saa væsentlige Træk som Thorax's Bygning er himmelvidt forskjellig fra alle Insekter af Dipterernes Orden, saa er dog Hovedet og Benene fuldkomment en Dipters, ja kan henføres til en bestemt Dipter-Familie, Phoriderne, og selv saa smaa, specielle Træk, som at Benene paa

Ydersiden, ialtfald hos adskillige Arter, have Længderækker af tætstillede Torne, gjenfindes hos Aenigmatias.

Det Forunderlige eller Dobbeltsidede i Dyrrets Bygning vil maaske lettere springe frem, naar jeg i Nutidens Sprog udtrykker mig saaledes: Efter Thorax's Bygning er Aegnimatias en Orthopter eller Neuropter \circ : en af de ældste Insektformer, efter Munddele, Antenner og Been en Dipter \circ : den yngste af alle Insektordner. Mon Attavismen her kan gjøre det ud?

Dog at man i Systemet ikke bør opstille en ny Orden for den er aldeles sikkert. Aenigmatias maa sikkert betragtes som en Dipter, staaende i Nærheden af Phoriderne, eller maaskee ogsaa indenfor denne Familie. At det bliver en meget aparte Slægt, det skal jeg villig indrømme.

Endeligt skal jeg her berøre den Mulighed, at den fremstillede Flue var Hunformen til en eller anden Art af Phoraernes Slægt og Familie; men dels kjender man Hunnerne næsten til alle de talrige, beskrevne Arter, saa det alene af den Grund knap er rimeligt, dels vilde i saa Tilfælde det Gaadefulde snarere øges end mindskes.

EXPLICATIO FIGURARUM.

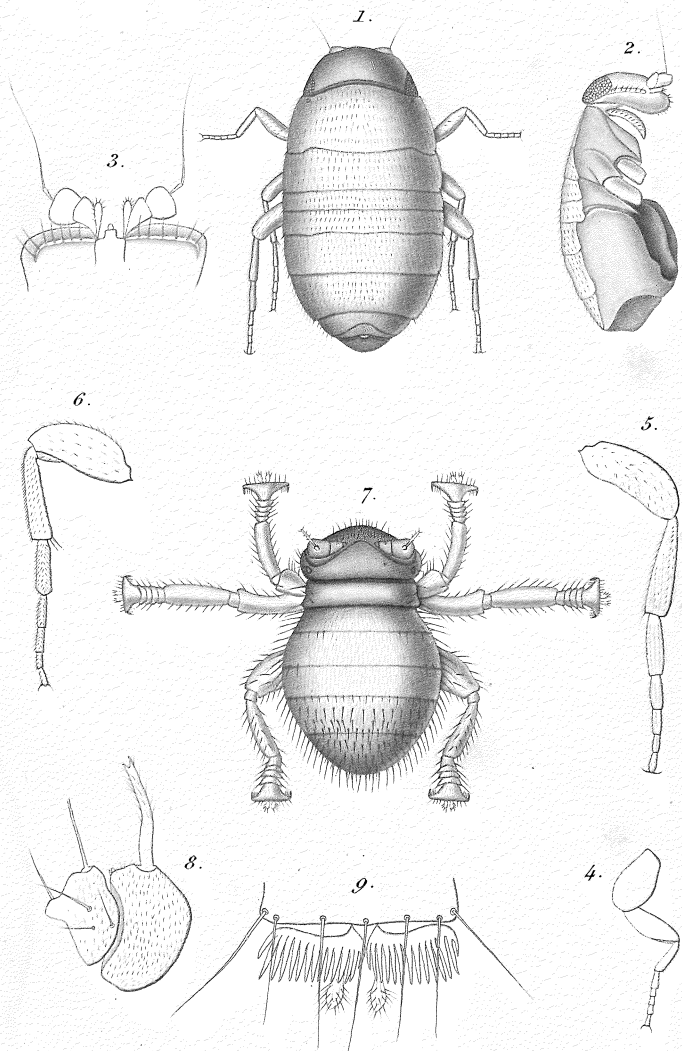
Tab. IV.

- Fig. 1—6. *Aegnimatias blattoides* n. gen. et sp.
- Fig. 1. Imago, prona. 27^{ies} aucta.
- 2. Eadem, a latere nonnihil oblique exhibita.
 - 3. Margo anterior capitis cum trophis antennisque, supinus.
 - 4. Pes paris antici, proversus.
 - 5. Pes paris postici, proversus.
 - 6. Idem, aversus.
- Fig. 7—9. *Braula coeca* Nitzsch.
- Fig. 7. Imago, prona (vitreo depressa nonnihil deplanata). 18^{ies} aucta.
- 8. Antenna.
 - 9. Margo posticus articuli ultimi tarsalis cum unguis.

TAVLEFORKLARING.

Tavle IV.

- Fig. 1—6. *Aenigmatias blattoides* n. gen. et sp.
- Fig. 1. Imago, seet fra oven. 27 Gange forstørret.
- 2. Samme, seet fra Siden, noget paaskraa.
 - 3. Forranden af Hovedet, med Munddele og Antenner. seet fra neden.
 - 4. Et Forbeen, seet forfra.
 - 5. Et Bagbeen, seet forfra.
 - 6. Et Bagbeen, seet bagfra.
- Fig. 7—9. *Braula coeca* Nitzsch.
- Fig. 7. Imago, seet fra oven (ved Dækglassets Tryk er Figuren blevet noget fladtrykt). 18 Gange forstørret.
- 8. En Antenne.
 - 9. Enden af sidste Tarseled, med Klørerne.

1-6. *Anigmatias blattoides* n. g. et. sp. 7-9. *Braula coeca* Nitzsch.
M. del. Löwenst. sc.